

РЕШЕНИЕ

№ 6044

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12644** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по лекарствата срещу съдебно решение № 4679 от 25.10.2024 г. по нахд. № 783/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 20 с-в, с което е отменено Наказателно постановление № РД И-093 от 5.12.2023г издадено от касатора, с което на „Макс Медикъл Фарма“ЕООД за повторно нарушение на чл. 284е, предл първо, вр с чл. 217б ал.3 т.1 вр с чл. 207 ал.1 т.15 букви а/ и б/ , вр с чл. 291 ал.1 от ЗЛПХМ вр с чл. 3, ал.1 т.1 и ал.2 от Наредба № 4 от 31 май 2019г за СЕСПА на лекарствени продукти е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лв.

Излага доводи, че оспореното решение е неправилно, незаконосъобразно.Твърди, че е спазен тримесечния преклузивен срок по чл. 34 ал.1 пр. 1 алт 1 от ЗАНН, чието начало е 15.08.2023г когато е представена процесната фактура. Поради това и погрешни били изводите на съда за допуснато съществено процесуално нарушение в хода на административно наказателното производство. Нарушението било доказано по безспорен начин. Моли съда да отмени решението и вместо него постанови друго с което потвърди наказателно

постановление.Претендира юриск. възнаграждение.

Ответникът- „Макс Медикъл Фарма“ЕООД, чрез процесуалния си представител в писмен отговор оспорва жалбата. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, IV касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява процесуално допустима.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал по реда на чл. 283 от НПК като доказателства по делото показанията на свидетеля - актосъставител С. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и приобщени в хода на съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че несъмнено е осъществено нарушението за което е санкционирано дружеството , но са допуснати съществени нарушения на процедурата по издаването на АУАН и на НП по ЗАНН, които са достатъчно основание за отмяна на НП, не бил спазен срока по чл. 34 ал.1 пр.1 алт1 от ЗАНН.

Основният спорен въпрос свързан с преценка дали СРС правилно е приложил закона е дали е спазен преклузивния срок по чл. 34 ал.1 предл 1 алт.1 от ЗАНН. Съдът е приел, че този тримесечен срок тече от 10.08.2023г когато е извършена проверка от инспектори на ИАЛ на стопанисвания от М. М. Фарма ЕООД склад. АУАН е издаден на 13.11.2023г , поради което е извън преклузивния срок по чл. 34 ал.1 ЗАНН, изтекъл на 10.11.2023г /петък/.

Според настоящия съдебен състав неправилни са изводите на въззивния съд, че не е спазен срока по чл.34 ал.1 от ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. При извършването на цялостната проверка, независимо от наличието на информационна база СЕПСА, в която се съхранява информация за доставени/продадени/ количества лекарствени продукти, включени в ПЛС, е нелогично при обемната информация да се очаква от органа да извършва проверка за всички подадени фактури. Съгласно т. 2 и т. 3 от задължителните указания на Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на компетентния административно-наказващ орган. В случая това е станало на 15.08.2023г. когато М. М. Фарма ЕООД с писмо е предоставил в ИАЛ исканите

фактури. АУАН е издаден в тримесечния срок- на 13.11.2023г. по чл. 34, от ЗАНН. За да се приеме, че този срок е започнал да тече, е необходимо да бъде установено, както извършеното нарушение, така и нарушителят, който не би могъл да се счита за известен още към момента, в който законът му вменява някакво задължение, а е необходимо да бъде установено, че това задължение не е изпълнено. Тримесечният срок по чл. 34 от ЗАНН започва да тече след установяване на всички елементи на административното нарушение и на авторството му. При изтичането на срока за подаване информация чрез СЕПСА, респ. при извършване проверка на място в склада на дружеството, нарушението все още не е открито. Откриването на административното нарушение и установяването на неговия извършител е резултат от извършване на проверка, съпроводена със събиране на доказателства, въз основа на които се прави извод за осъществяването на всички елементи от фактическия състав на административно нарушение. Неоснователно е да се поддържа, че още към момента на проверката в склада, на ИАЛ е станало известно нарушението. Наличието на хипотетична възможност да бъде установено нарушението не е равносилно на действителното констатиране на такова обстоятелство. Както се посочи, съгласно константната съдебна практика, установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена със задълбочен анализ на събраните доказателства. В тази връзка не може да се приеме, че още на 10.08.2023г когато е извършена проверката в склада проверяващите са били длъжни и са могли да констатират неизпълнение на задължение. Не е възможно тази дата да се счете за дата, на която е открито нарушението. Под "откриване на нарушителя" по смисъла на чл. 34 ЗАНН се има предвид установяването от конкретните обективни данни, че дружеството е извършило конкретното нарушение. Не е отчетено от въззивният съд, че извършеното нарушение може да бъде установено след представяне на фактурите в ИАЛ на 15.08.2023 г. и след извършване на необходимия преглед и анализ. В случая именно в тях са налице данни за нарушителя, така също и за извършеното нарушение. Поради това на 13.11.2023 г. АУАН е съставен основателно и в съответствие със срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

На следващо място, въззивният съд е изложил доводи за материална законосъобразност на НП и за осъществен състав на адм нарушение при условията на повторност, които се споделят от настоящия съдебен състав. Неоснователни са доводите в отговора по касационната жалба, че въпреки направеното оспорване, че към датата на вмененото нарушение нямало доказателства, че СЕПСА била технически изрядна, съдът не бил изследвал този въпрос. Доводите за технически проблеми при ползване на СЕСПА от страна на дружеството, биха били уважителни, ако то бе предприело действия да уведоми по друг начин ИАЛ за извършената доставка или поне за техническите трудности, които е изпитал с подаването на информация. Не се твърди това да е сторено. Няма данни на въпросната дата, нито впоследствие да е уведомил ИАЛ за това, като информацията за доставени лекарствени продукти е останала неподадена до момента на извършване на проверката. Ответникът по касация не е организирил дейността си така, че да изпълни в срок вмененото му задължение.

Предвид несъвпадане крайните изводи на настоящия касационен състав с тези на въззивния съд, оспореното решение следва да се отмени и вместо него

постанови друго с което се потвърди НП.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на касатора искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, IV-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 4679 от 25.10.2024 г. по нахд. № 783/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 20 с-в и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД И-093 от 5.12.2023г издадено от изпълнителния директор на ИАЛ, с което на „Макс Медикъл Фарма“ЕООД за повторно нарушение на чл. 284е, предл първо, вр с чл. 217б ал.3 т.1 вр с чл. 207 ал.1 т.15 букви а/ и б/ , вр с чл. 291 ал.1 от ЗЛПХМ вр с чл. 3, ал.1 т.1 и ал.2 от Наредба № 4 от 31 май 2019г за СЕСПА на лекарствени продукти е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лв.

ОСЪЖДА „Макс Медикъл Фарма“ЕООД да заплати на Изпълнителна агенция по лекарствата /ИАЛ/ сумата от 80 лева, юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест

Председател

Членове.